

hver Forbedring i den Henseende umulig, dersom man vilde begynde med at probere paa at gennemføre en saadan almindelig Sundhedslovgivning, der tilbøds skulde op- høre Kommunernes Afgang til selv at ordne disse Forhold ved Sundhedsvedtægter. Derimod har jeg ment, at de Erfaringer, der ere indhentede, talte for at lovgive sær- ligt med Hensyn til Fælles- og Andels- meierierne. Jeg har jo allerede tidligere under Forhandlingerne baade i det andet Thing og forøvrigt ogsaa her i dette Thing i forrige Samling havt Leilighed til at ud- tale, at det ikke for mig er Hovedsagen, ikke det, jeg lægger særlig Vægt paa, at ramme Fælles- og Andelsmeierierne alene, og at jeg ikke skulde have Noget imod at gaa med til at ramme de større Meierier i det Hele taget. Derfor er det heller slet ikke den Del af Udvalgsbetænkningen, som jeg vil opponere imod, den Del, i hvilken man vil gaa videre og inddrage alle Meierier af en vis Størrelse under denne Lovs Omraade. Men Andels- og Fællesmeierierne ere An- ledningen til, at Loven er kommen frem, fordi det er med Hensyn til disse, at de Er- faringer, der foreligge, have, og jeg tror rigtignok, at jeg maa meget bestemt frem- høre, at man her ikke er berettiget til kun at sige, at det antages, at Sygdommen er opstaaet af den Grund, forsaavidt man ved at bruge denne Vending vil ligesom vække Tvivl om Rigtigheden deraf. Naturligvis kan man sige, at det antages i den For- stand, at Alt, hvad et Menneske bygger paa Slutninger, naturligvis er Noget, han an- tager, og der er jo, kan man gjerne sige, Tingting, som man ikke antager, men jeg mener dermed kun, at man kan ikke forlange større Visshed for saadanne Ting end den, her er tilstede. Naar en Epidemii opstaar, maa man under- søge, hvad der er Grunden dertil, og der maa man blive staaende ved, hvad der, naar alle Omstændigheder tages under Overveelse, af de Sagkyndige bliver betragtet som det Antagelige. Det maa man blive staaende ved; vil man røkke ved det og forsøge paa at vække Tvivl om det, da hører Alting op; saa kan man ligesaa godt først som sidst lægge Hænderne i Skødet og sige: Vi vide ikke Noget om det; vi vide ikke, hvad der er Grunden til denne eller hin Sygdom.

Paa den Maade vil man komme til det allersørgeligste Resultat med Hensyn til at udrette Noget i disse Henseender. Men, man maa efter bedste Evne søge at gjøre sig Rede for, hvorfra Andet er kommet, og søge at beskjæmpe det, og naar man gaar ud fra dette, mener jeg, at der her i dette Til- fælde ikke er Grund til at tage i Betænt- ning at sige med samme Visshed, som man kan udtale sig om saa meget Andet i Livet, at Aarsagen til disse Epidemier har været disse Andels- og Fællesmeierier; de ere komne fra dem. Forsaavidt som man har baade tidligere og nu ogsaa i Dag paa flere Punkter saa stærkt fremhøvet, at de allerfleste af disse Meierier ere i god Orden, vil jeg hertil svare, at det forekommer mig ikke, at dette er nogen Grund, der kan an- føres mod at give Bestemmelser af den Art, der omtales i Lovforslaget, thi jo Færre Loven rammer, desto Færre generer Loven jo, og netop det, at der kun er Saa, som trænge til denne Rettelse og Advarsel, som ligger i Loven, synes jeg netop snarere maa siges at gjøre det mindre betænkligt at fremkomme med en saadan Lov, end om det Modsatte var. Jeg tror altsaa, som Sagen ligger for, at det, der for mit Bedkommende egentlig nærmest her er at udtale mig om, er om min Stilling til Vædringsforslagene, og som bemærket vil jeg altsaa udtale, at jeg paa Sagens nuværende Standpunkt maa, da ikke Mere kan naas, tilraade at vedtage Mindretallets Vædringsforslag; thi naar det sker, antager jeg, at der dog vil kunne naas en Del ved Lovforslaget. Det, som Flertallets Vædringsforslag byder, er efter min Mening for det Første altfor Vidt, og det er egentlig min Hovedindvending mod Flertallets Vædringsforslag. Der kan jo desuden gjøres mange andre Indvendinger, som jo jo de to sidste ærede Talere have gjort, men selv om man ændrede disse i de Retninger, som bleve antydede af de ærede Talere, maatte jeg alligevel være af den Formening, at det, som Flertallets Forslag byder, er for Vidt, og navnlig mener jeg, at det Hovedmangel er, at det ikke tager Hen- syn til de Forholdsregler, der omtales i Paragraferne 8 og 9, og som ere af den største Betydning, naar man virkelig vil for- hindre Sygdommens Udbredelse. For Resten har jo Mindretallet ogsaa optaget Bestem-